

Γερμανούς ἐπήγα μέσα,
κι' ἔγαι μόλα κι' ἔγαι λείσα
σουλατσάροι τρομαρά.

Πλὴν κι' ὁ Στόλος μας, πολίται,
ἔμαθα πῶς ἀσχολεῖται
εἰς οὐδέτερα πυρά.

Φ. — Ἀδελφε μου Περικλέτο, ποὺ χρωστᾶς τῆς Μιχα-
πόλεμον κι' ἐγὼ κηρύττω μὲ φωνὴν διαπασῶν, [λοὺς,
κι' ἔγαι φάρια νὰ τοσκόσης, ποὺ κανεῖς δὲν τάχει δῆ,
φέρνει ψάρια καὶ θηρία τῶν Βορείων θαλασσῶν. [λοὺς

Σὺρε τώρα νὰ φαρέψης 'στοὺ Φαλήρου τάρογιάλι
κι' ἴσως φάρια νὰ τοσκόσης, ποὺ κανεῖς δὲν τάχει δῆ,
φώκιας, φάλαινας, σαρδέλαις τοῦ κουτιοῦ καὶ τοῦ μπα-
καλι, [καλι,
καὶ σκυλόφαρα καὶ γάδους, μπακαλιάρους δηλαδῆ.

Ἀπὸ φάλαινας μπανέλαις βγάλε, βλάμη μου χρυσέ,
μήπως κάνουμε κανένα γιὰ τὸ στήθος μας κορσέ
τώρα ποὺ καὶ μὴ φανέλα δὲν σοῦ δίνουν βαρσέ.

Καὶ 'στοὺς χρόνους τοὺς παρόντας ἀγαστῆς ὑπ' ἐτροφίας
ἔλα, φίλε μπακαλιάρω,
νὰ συντρώγουμε ἀψῶς
σὺν εἰλαίρ κι' ὄξυγάρφ.

Θέλω, Περικλή, μπαροῦτι,
δράσιν ἀνθρωπότητος,
δὲν μ' ἀρέσ' ἢ σάχλα τούτη
τῆς οὐδετερότητος.

Π. — Πάψε τέτοια νὰ μοῦ λες
πρὶν σ' ἔγαι βρέξω καὶ καλαῖς.

Φ. — Θέλω φύσεις θερμοσίμους,
καὶ τὴν ἴδρα γιὰ πολέμους
κάθε τόσῳ νὰ κουρδίζω.

Θέλω κόσμο νὰ τρομάξω,
θέλω πόλεις νὰ ρημάξω,
καὶ τὸ πᾶν νὰ βομβαρδίζω.

Φ. — Θέλω, κάρ' ἀγαπητή,
μὴτ' ἐγὼ δὲν ἔρω τί,
πτόματα, καταστροφές...
Π. — Φαίνεται πῶς θὰ τῆς φῆς.

Φ. — Ἡ πρῶν φύσις ἢ δειλὴ
μεταβολὰς ὑπέστη...

(Ἐξαίφνης ἀγγελὸς λαλεῖ
ἀπὸ τὸ Βουκουρέστι.)

Ἀγ. — Πένθος ἀνὰ τὸν Αἶμον.
Φ. — Τί θλιβερά λαλεῖς;
Ἀγ. — Ἐν μέσῳ τῶν πολέμων
παθαίνουν Βασιλεῖς.

Ἡ Ρουμανία τῶρα
προβαίνει μαυροφόρα.

Ἡ Ρουμανία σήμερον τὸν Κάρολο τῆς κλαῖει
καὶ τῆς μεγάλῃς μνήμῃς του μακαρισμοῦ τῆς λείει.

Ρίχνει μὲ πόνο δὴδ ματιαῖς
μὲς 'στοὺ πολέμου τῆς φωτιαῖς
καὶ τῆς τριγύρω μπόραις.

Καὶ στέκεται χωρὶς μιλίᾳ
'μπρὸς' στὸν νεκρὸ τοῦ Βασιλεῖα,
ποὺ σβύνει τέτοιαις ὄραις.

Ἐκείνος καλλιμάριμαρ τὴν δόξα τῆς ἐσπέραις,
κι' ἦτανε τέτοιος Βασιλεῖας, ποὺ τοὺς λαοὺς βασιλεῖαι.
Κι' ἂν δὲν τὸν ἐσπεράναος κλεινοῦ πολέμου νίκη,
μὰ τοῦτος ἐταλαίωσε καὶ τὴν γνωστὴ συνθήκη.

Καὶ σεις μὲ τρέπαια πολλὰ
'μπρὸς' στὸν νεκρὸ σταθῆτε,
κι' ἐκάματε πολὺ καλὰ
καὶ σεις νὰ λυπηθῆτε.

Ἐκάματε πολὺ καλὰ νὰ δεῖξετε καθῆμ
σὲ τούτῃ τὴν θανάτῃ...
ἐνὸς μεγάλου Βασιλεῖα κι' ἀληθινοῦ χαμὸ
καθῆνας τὸν θρηνεῖ.

Φ. — Μὲς 'στοὺ μεγάλου κλύδωνος τοὺς βρόντους τοὺς φρι-
δαθήκ' ἕνας Βασιλεῖας ἀπὸ τοὺς ἐκλεκτοὺς. [κτους
'Ἐγαθήκ' ἕνας Βασιλεῖας σὲ τούτῳ τὸν τυφῶνα,
ποὺ τοὺς λαοὺς χελάλι σου κι' ὁ Θρόνος κι' ἡ Κορῶνα.
Κι' ἔδω τὸν λυπηθήκαμε πολὺ τὸν Κάρολο σας,
ποῦ θελε νάνα Βασιλεῖας μόνο γιὰ τὸ καλὸ σας.

Τρέπαια δόξης καὶ τιμῆς
στὸν θάνατό του στήνω,
ἀλλ' ὅμως ἔχομε κι' ἑμεῖς
Ρίγη τὸν Κωνσταντῖνο,
ποὺ σ' ἄλλο κράτος Βασιλεῖας ὡσὼν κι' αὐτὸν δὲν εἶναι,
κι' ἴσοι τοῦ λέν βασιλεῖαι γιὰ πάντα, Κωνσταντῖνα.